

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr. 802
din 9 octombrie 2013

REGULAMENTUL

privind condițiile de deversare a apelor uzate în corpurile de apă

Regulamentul privind condițiile de deversare a apelor uzate în corpurile de apă (în continuare – *Regulament*) transpune:

art. 3 pct. 1, 10, 43-45; art. 15 alin. (1) și partea 2 a anexei VI din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 334 din 17 decembrie 2010;

art. 2 și 3 din Directiva 2009/90/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a specificațiilor tehnice pentru analiza chimică și monitorizarea stării apelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 1 august 2009;

anexa III din Directiva 91/271/CE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 135 din 30 mai 1991;

anexa VIII din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 327 din 22 decembrie 2000;

anexa I din Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 64 din 4 martie 2006; precum și, parțial:

Directiva 2006/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind calitatea apelor dulci care necesită protecție sau îmbunătățiri în vederea întreținerii vieții piscicole, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 264 din 25 septembrie 2006.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind condițiile de deversare a apelor uzate în corpurile de apă are drept scop reglementarea condițiilor de deversare, de introducere a substanțelor specifice într-un corp de apă de suprafață, într-un corp de apă

subterană sau în terenurile fondului de apă.

2. Prezentul Regulament stabilește:

1) substanțele specifice care se introduc în apele de suprafață în scopuri de pescuit sau de acvacultură, dar care nu produc impact negativ asupra calității apelor receptoare și pentru care nu este necesară obținerea condițiilor de deversare a apei uzate;

2) substanțele prioritar periculoase care, din cauza naturii lor periculoase sau a riscului sporit pe care îl prezintă pentru mediu, nu pot fi deversate în corpuri de apă de suprafață și subterane sau pe terenuri ale fondului apelor;

3) cerințele privind deversarea substanțelor periculoase, altele decât substanțele prioritar periculoase;

4) cerințele privind evacuarea apei de drenaj de pe teren în cazul în care ar putea provoca o poluare gravă a apelor sau respectarea cerințelor de calitate a mediului.

3. În sensul prezentului Regulament se folosesc următoarele noțiuni:

1) *ape salmonicole* – apele care întrețin sau pot deveni capabile de a întreține viața peștilor aparținând unor specii precum somonul (*Salmo salar*), păstrăvul (*Salmo trutta*), lipanul (*Thymallus thymallus*) și pește-alb (*Coregonus*);

2) *ape ciprinicole* – apele care întrețin sau pot deveni capabile de a întreține viața unor pești aparținând ciprinicolelor (*Cyprinidae*) sau altor specii, cum ar fi știuca (*Esox lucius*), bibanul (*Perca fluviatilis*) și țiparul (*Anguilla anguilla*);

3) *ape de drenaj* – apele în exces provenite din amenajările de desecare-drenaj, evacuate în rețeaua hidrografică;

4) *deversare* – introducerea în apele de suprafață a substanțelor menționate în capitolul IV, cu excepția:

- a) deversărilor de nămol de dragare;
- b) deversărilor operaționale de la nave în ape teritoriale;
- c) imersiunilor de deșeuri de pe nave în ape teritoriale;

5) *cele mai bune tehnici disponibile* (în continuare – *BTD*) – cel mai eficient și mai avansat stadiu de dezvoltare al activităților și al metodelor de funcționare corespunzătoare, care indică posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare, proiectate pentru a preveni, iar în cazul în care în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său, unde:

a) *tehnici* – tehnologia utilizată și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;

b) *tehnici disponibile* – tehnicile dezvoltate la un nivel care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, indiferent dacă

aceste tehnici sînt sau nu folosite ori produse pe teritoriul țării, atîta timp cît acestea sînt accesibile, în mod rezonabil, operatorului;

c) *cele mai bune* – cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general ridicat de protecție a mediului în ansamblul său;

6) *conformitate de 80%* – rezultatul obținut în urma unor acțiuni de monitorizare desfășurate într-o anumită perioadă de timp, care indică că 80% din valorile măsurate pentru un parametru al apelor uzate nu depășesc valorile-limită de emisie corespunzătoare, precum și nici o valoare de măsurare nu depășește valorile-limită de emisie de 1,5 ori;

7) *incertitudine* – parametrul asociat rezultatului unei măsurări, ce caracterizează dispersia valorilor care, în mod rezonabil, pot fi atribuite, măsurandului (EN ISO 17025:2005);

8) *incertitudine extinsă* – mărimea ce definește un interval în care se încadrează rezultatele măsurărilor (de regulă 95% din măsurări, ceea ce reprezintă pînă la de două ori abaterea standard a metodei de măsurare);

9) *limita de detecție* – semnalul de ieșire sau valoarea concentrației peste care se poate afirma, cu un anumit nivel de certitudine, că o probă este diferită de o probă-martor care nu conține un factor determinant de interes;

10) *limita de cuantificare* – multiplul stabilit al limitei de detecție pentru o concentrație a determinantului, care poate fi rezonabil, la un nivel acceptabil de acuratețe și precizie. Limita de cuantificare poate fi calculată utilizînd un standard sau un eșantion adecvat și poate fi obținută de la cel mai jos punct de calibrare de pe curba de calibrare, excluzînd proba-martor;

11) *probă la fața locului (probă aleatoare, probă instantanee)* – proba discretă, prelevată individual, la un anumit moment de timp și într-un loc concret;

12) *probă compozită* – două sau mai multe mostre sau subeșantioane (recoltate discret sau continuu) amestecate în proporții adecvate, din care se poate obține rezultatul mediu al unei caracteristici dorite;

13) *probă calificată la fața locului* – proba compozită care cuprinde cel puțin 5 probe la fața locului, fiecare fiind recoltată în maximum două ore, la un interval de cel puțin două minute;

14) *probă compozită, proporțională cu debitul* – proba compozită formată fie din volume de eșantionare egale, recoltate după ce volume egale de ape uzate evacuate au trecut de punctul de prelevare, fie din volume de eșantionare proporționale cu debitul, recoltate la intervale egale de timp;

15) *probă compozită „24 ore”* – proba compozită, proporțională cu debitul, recoltată într-o perioadă de 24 de ore;

16) *probă compozită „2 ore”* – probă compozită, proporțională cu debitul, recoltată într-o perioadă de 2 de ore;

17) *purificarea apelor reziduale* – tratarea apelor uzate pentru eliminarea

sau aducerea poluanților în starea în care să nu constituie o amenințare pentru mediu;

18) *regula „4 din 5”* – aplicarea criteriului „conformității de 80%” la 5 valori măsurate consecutiv;

19) *substanță* – orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția substanțelor radioactive, a microorganismelor și a organismelor modificate genetic;

20) *dioxine și furani* – toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați enumerați în tabelul 10;

21) *compus organic* – orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre următoarele elemente: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon, a carbonaților și a bicarbonaților anorganici;

22) *compus organic volatil* – orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot având o presiune de vapori de minimum 0,01kPa la temperatura de 293,15 K sau o volatilitate corespunzătoare în condiții speciale de utilizare.

Capitolul II

SUBSTANȚELE SPECIFICE CARE SE INTRODUC ÎN APELE DE SUPRAFAȚĂ

4. Stabilirea substanțelor specifice care se introduc în apele de suprafață în scopuri de pescuit sau de acvacultură, dar care nu produc impact negativ asupra calității apelor receptoare și pentru care nu este necesară obținerea condițiilor de deversare a apei uzate are drept scop protejarea și îmbunătățirea calității apelor dulci stătătoare sau curgătoare care întrețin sau care, dacă poluarea ar fi redusă sau eliminată, ar putea întreține viața peștilor ce aparțin:

- 1) speciilor autohtone cu mare diversitate naturală; sau
- 2) speciilor a căror prezență este considerată oportună pentru gospodărirea apei de către autoritățile competente.

5. Se permite introducerea în apele de suprafață în scopuri de pescuit sau de acvacultură a îngrășămintelor minerale și organice, cu respectarea următoarelor norme:

1) *îngrășămintele cu azot*, administrate în cantitate de 50-100 kg substanță activă/ha/an, aduc o sporire a productivității naturale de peste 50% în corpurile de apă destinate pisciculturii cu sol sărac în humus și lipsite de mîl;

2) *azotatul de amoniu* (33-34% N) și *ureea* (46% N) se recomandă a se administra în 8-9 doze pe parcursul perioadei vegetative;

3) *îngrășămintele cu fosfor* contribuie la sporirea cu 50% a productivității piscicole și la îmbunătățirea calității cărnii. *Superfosfatul* (18-20% P₂O₅) se administrează în cantități de 100-200 kg/ha/an, toamna timpuriu (pînă la mijlocul

lunii octombrie), înainte de a fi arat sau cu 25 de zile înainte de inundare, pe fundul zvîntat al heleșteului ori direct în apă: 50% din cantitatea totală cu 10-15 zile înainte de populare și 50% în luna august. Efectul fertilizării se poate prelungi, adeseori, și în al doilea an sau chiar în al treilea an;

4) *îngrășămintele minerale complexe* se recomandă a fi atribuite în folosință bazinelor de creștere a crapului, asigurîndu-se un raport de 2:1:2 între azot–azotatul de amoniu și de potasiu, fosfor–superfosfatul de potasiu. Cantitățile pot varia între 300-400 kg/ha, fiind mai mari pentru bazinele construite pe soluri nisipoase sau podzolite și mai mici pentru cele de pe cernoziomuri;

5) *administrarea îngrășămintelor în heleșteie*: îngrășămintele organice, precum gunoiul de grajd, compostul din plante cosite – 2-20 t/ha; îngrășămintele minerale, precum superfosfatul – 400 kg/ha; azotatul de amoniu – 450 kg/ha;

6) *în tratamentul bolilor*: var stins și nestins, clorură de var, CuSO_4 , K_2CrO_4 , KMnO_4 , cloramfenicol sau levomicetină, actomar – B100, albastru de metilen, cristal-violet, brilliant verde, furaje (cu ciprinocestină, camala), fenasal, fenotiazină, lizol;

7) *pentru furajul combinat*: premix PȘ-3, cretă (CaCO_3), sare (NaCl), aminoacizi, amestec vitamino-mineral;

8) *pentru măsuri sanitar-profilactice*: clorură de var, var stins și nestins, formol, NaCl neiodat.

6. În scopul prevenirii bolilor umane provocate de substanțele toxice utilizate pentru creșterea peștelui, se vor utiliza tehnici moderne de cultivare și tratare a peștilor:

1) identificarea unor noi produse cu toxicitate mică;

2) dezvoltarea unor noi forme de dozare cu doze reduse de medicamente cunoscute;

3) utilizarea factorilor de mediu în combinație cu doze minime de chimioterapie;

4) introducerea substanțelor biologice active peștelui – ca un agent profilactic sau pentru a reduce efectele imunosupresoare ale medicamentelor – vitamine, aminoacizi esențiali etc.;

5) vaccinarea;

6) introducerea în microflora peștelui a componentilor care inhibă creșterea agenților de boli;

7) reproducerea și genetica;

8) altele.

7. Prezentul Regulament reglementează calitatea apelor dulci și se aplică apelor desemnate ca necesitînd protecție sau îmbunătățire pentru a întreține viața piscicolă. Caracteristicile recomandate nu se aplică apelor din bazinele naturale sau artificiale folosite pentru creșterea intensivă a peștelui. Protejarea și

îmbunătățirea calității apelor stătătoare sau curgătoare care întrețin sau care, dacă poluarea ar fi redusă sau eliminată, ar putea întreține viața peștilor ce aparțin:

- 1) speciilor autohtone cu mare diversitate naturală, sau
- 2) speciilor a căror prezență este considerată oportună pentru gospodărirea apei de către autoritățile competente.

7¹. Se impune elaborarea programelor privind reducerea poluării și conformitatea apelor desemnate cu valorile stabilite.

7². Apele desemnate se consideră în conformitate cu caracteristicile recomandate dacă probele prelevate din aceste ape, avînd frecvența minimă prevăzută în tabelul 2, în același loc de prelevare pe o perioadă de 12 luni, indică că apa corespunde atît valorilor stabilite, cît și observațiilor pentru 95% din probele pentru parametrii: pH, CBO₅, amoniac neionizat, amoniu_{total}, nitriți, clor rezidual_{total}, zinc_{total} și cupru dizolvat. Dacă frecvența de prelevare este de sub o probă pe lună, atunci pentru toate probele se respectă atît valorile, cît și observațiile menționate anterior:

- 1) procentele pentru parametrii temperatură și oxigen dizolvat;
- 2) concentrația medie stabilită pentru parametrul materii solide în suspensie.

7³. Nerespectarea valorilor stabilite sau observațiile nu se iau în considerare la calcularea procentelor, dacă sînt consecința inundațiilor sau a altor catastrofe naturale.

7⁴. În cazul în care autoritatea competentă înregistrează o calitate a apelor desemnate puțin mai ridicată decît cea care ar rezulta din aplicarea valorilor stabilite, frecvența prelevărilor poate fi redusă. În cazul în care nu există poluare și nici risc de deteriorare a calității apelor, autoritatea competentă poate decide inutilitatea prelevării de probe.

7⁵. În cazul în care prelevarea arată că nu se respectă o valoare stabilită, autoritatea competentă stabilește dacă acest fapt este rezultatul hazardului, consecința unui fenomen natural sau se datorează poluării și adoptă măsurile corespunzătoare.

7⁶. Autoritatea competentă stabilește punctul exact de prelevare, distanța de la acest punct pînă la cel mai apropiat punct unde agenții poluanți sînt evacuați și adîncimea la care trebuie prelevate probele, în special în funcție de condițiile de mediu locale. Metodele de analiză de referință care trebuie utilizate pentru calculul valorii parametrilor respectivi sînt stabilite în tabelul 2.

7⁷. Caracteristicile recomandate pentru apele salmonicole și ciprinicole sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Indicii	Optimal	Admisibil
Transparența, cm	50	pînă la 40
Oxigen dizolvat, mg/l O ₂	pînă la 5	pînă la 4
Aciditatea (pH)	6,8-8,0	6,5-8,5
Consumul biochimic de oxigen	pînă la 3	pînă la 6

(CBO ₅), mg/l O ₂		
Oxidabilitatea permanganat (CCO-Mn), mg/l O ₂	10	pînă la 30
Oxidabilitatea bicromat (CCO-Cr), mg/l O ₂	35-70	pînă la 100
Duritatea totală, grade germane	10-20	pînă la 50
Bioxid de carbon, mg/l	10-20	pînă la 25
Hidrogen sulfurat, mg/l	lipsă	lipsă
Nitriți, mg/l	0,05	0,1
Nitrați, mg/l	1,0-1,5	pînă la 2,0

8. Pentru apele salmonicole și ciprinicole se aplică parametrii fizici și chimici prezentați în tabelele 2 și 3.

Tabelul 2

Lista parametrilor fizici și chimici aplicați pentru apele salmonicole și ciprinicole

Nr. d/o	Valoarea minimă, parametrii și observații	Ape salmonicole		Ape ciprinicole		Metode de analiză și control	Frecvența de recoltare și măsurare
		G	I	G	I		
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Temperatura A se evita variațiile (°C) foarte bruște ale temperaturii	Temperatura măsurată în aval de punctul de evacuare termică (la marginea zonei de amestec) nu trebuie să depășească temperatura apei neafectate cu mai mult de:				Termometrie	Săptămînal, în aval și amonte de punctul de evacuare
			1,5 ⁰ C		3,0 ⁰ C		
		Derogările limitate ca arie geografică pot fi stabilite în anumite condiții dacă autoritatea competentă poate dovedi că nu au consecințe dăunătoare asupra dezvoltării echitabile a populației piscicole					
		Evacuările termice nu trebuie să conducă la o creștere a temperaturii în aval de punctul de evacuare termică (la marginea zonei de amestec) de mai mult de:					
			21,5 (0)		28 (0)		
			10 (0)		10 (0)		
		Limita de 10 ⁰ C se aplică doar în perioada de reproducere a speciilor care au nevoie de apă rece pentru reproducere și doar în acele ape care conțin astfel de specii. Limitele de temperatură pot fi totuși depășite pe un termen de 2% din perioadă					
2.	Oxigen dizolvat (mg/l O₂)	50%≥9 100%≥7	50%≥9 Cînd concentrația de O ₂ scade sub 6 mg/l, autoritatea competentă	50%≥8 100%≥5	50%≥7 Cînd concentrația de O ₂ scade sub 4 mg/l, autoritatea competentă	Metoda Winkler sau electrozi speciali (metoda electrochimică)	Lunar Cel puțin o probă reprezentativă pentru condițiile de cantități scăzute de O ₂ la data recoltării.

1	2	3	4	5	6	7	8
			stabilește dacă acest fapt este rezultatul hazardului, consecința unui fenomen natural sau a poluării și asigură că această situație nu prezintă pericol pentru dezvoltarea echilibrată a populației piscicole		trebuie să se asigure că această situație nu are consecințe asupra dezvoltării echitabile a populației piscicole		Totuși când se suspectează variații importante, se recoltează minimum două probe pe zi
3.	pH		6-9 (0)		6-9 (0)	Calibrarea electromecanică cu ajutorul a 2 soluții cu valori de pH cunoscute, de preferință în limitele și în apropierea pH-lui măsurat	Lunar
4.	Materii solide în suspensie Valorile indicate ale substanțelor solide în suspensie reprezintă concentrații medii (mg/l) și nu se aplică substanțelor solide în suspensie cu proprietăți chimice nocive. Inundațiile pot conduce la concentrații deosebit de mari	<=25 (0)		<=25 (0)		Filtrare printr-o membrană filtrantă de 0,45μm sau uscarea prin centrifugare (timp de cel puțin cinci minute, la o accelerație de 2800-3200g) la 105°C și cântărire	
5.	CBO₅ (mg/l O₂)	<=3		<=6		Determinarea O ₂ prin metoda Winkler, înainte și după 5 zile de incubare în întuneric complet, la 20±1°C (a nu se inhiba nitrificarea)	

1	2	3	4	5	6	7	8
6.	Fosfor total (mg/l P) În cazul lacurilor cu o adâncime medie între 18 și 300 m se aplică următoarea formulă					Spectrofotometria prin absorbție moleculară	
	$L \leq 10 \frac{Z}{T(w)} + 1 \frac{1}{T(w)}$						
	Unde: L=cantitatea exprimată ca mg P per m ² de suprafață a lacului într-un an; Z=adâncimea medie a lacului în metri; T(w)=timpul teoretic de reînnoire a lacului în ani. În alte cazuri se pot aplica orientativ valorile-limită de 0,2 mg/l pentru apele salmonicole și 0,4 mg/l pentru apele ciprinicole, exprimate ca PO ₄ , pentru a se reduce eutroficarea						
7.	Nitriți (mg/l NO₂)	<=0,01		<=0,03		Spectrofotometria prin absorbție moleculară	
8.	Compuși fenolici (mg/l C₆H₅OH) Analiza organoleptică se face doar dacă se suspectează prezența compușilor fenolici					Analiză organoleptică	
9.	Hidrocarburi de origine petrolieră Analiza vizuală se face în mod regulat, o dată pe lună, iar analiza organoleptică doar dacă se suspectează prezența hidrocarburilor					Analiza vizuală și organoleptică	Lunar
10.	Amoniacul neionizat (mg/l NH₃) Valorile amoniacului neionizat pot fi	<=0,005	<=0,025	<=0,005	<=0,025	Spectrofotometria prin absorbție moleculară folosind albastrul de	Lunar
		Pentru a se diminua riscul de toxicitate datorat amoniacului neionizat, de consum de oxigen datorat nitrificării și eutrofizării, concentrațiile de amoniu total nu pot depăși valorile:					

1	2	3	4	5	6	7	8
	depășite sub forma unor vârfuli minare în timpul zilei					indofenol sau metoda Nessler asociată cu determinarea pH-lui și a temperaturii	
11.	Amoniu total (mg/l NH₄)	<=0,04	<=1	<=0,02	<=1		
12.	Clor rezidual total (mg/l HOCl) Valorile I corespund unui pH=6. Se pot accepta concentrații mai ridicate de clor total dacă pH-ul este mai ridicat		<=0,005		<=0,005	Metoda DPD (dietil-p-fenilendiamină)	Lunar
13.	Zinc total Valorile I corespund unei durtăți a apei de 100 mg/l CaCO ₃ . În cazul unor durtăți între 10 și 500 mg/l valorile-limită corespunzătoare sînt prezentate în tabelul 3		<=0,3		<=1,0	Spectrofotometria prin absorbție atomică	Lunar
14.	Cupru izolat Valorile G corespund unei durtăți a apei de 100 mg/l CaCO ₃ . În cazul unor durtăți între 10 și 300 mg/l valorile-limită corespunzătoare sînt prezentate în tabelul 3	<=0,04		<=0,04		Spectrofotometria prin absorbție atomică	Lunar

Note:

1. Variațiile artificiale ale pH-ului față de valorile apei neafectate nu trebuie să depășească $\pm 0,5$ dintr-o unitate de pH cu limite situîndu-se între 0,6 și 0,9, cu condiția ca aceste variații să nu mărească nocivitatea substanțelor prezente în apă.

2. Compușii fenolici nu trebuie să fie prezenți într-o concentrație care să afecteze nefavorabil gustul peștilor.

3. Produsele de origine petrolieră nu trebuie să fie prezente în apă în cantități care să:

1) formeze o peliculă vizibilă pe suprafața apei sau să formeze depuneri pe fundul bazinelor, rîurilor și lacurilor;

2) atribuie peștelui un gust detectabil de „hidrocarbură”;

3) producă efecte dăunătoare peștilor.

4) În anumite condiții geografice și climatice deosebite, și mai ales în cazul unor temperaturi scăzute ale apei și nitrificării reduse, sau în cazul în care autoritatea competentă poate dovedi că nu există consecințe nocive pentru dezvoltarea echilibrată a populației piscicole, se pot stabili valori mai mari de 1 mg/l.

Observații generale:

Trebuie remarcat faptul că valorile parametrilor conținute în prezentul tabel pornesc de la ipoteza că ceilalți parametri, menționați sau nu în prezentul tabel, sînt favorabili. Aceasta înseamnă, în special, că concentrațiile altor substanțe nocive sînt foarte scăzute.

Dacă două sau mai multe substanțe nocive sînt prezente în amestec, efectele de interdependență (aditive, sinergice sau antagoniste) pot fi considerabile:

G = orientativ;

I = obligatoriu;

(0) = sînt posibile derogări.

Tabelul 3 include detalii privind concentrațiile zincului _{total} și ale cuprului dizolvat (mg/l) pentru diferite valori ale durității apei evacuate în apele naturale destinate pisciculturii. Prezența peștilor în ape care conțin concentrații ridicate de cupru poate indica o predominare a complexilor organocuprici dizolvați.

Concentrația zincului _{total} (mg/l) pentru diferite valori ale durității apei între 10 și 500 mg/l CaCO₃ și a cuprului dizolvat între 10 și 300 mg/l CaCO₃

Tabelul 3

Concentrația	Tipul de ape	Duritatea apei (mg/l CaCO ₃)			
		10	50	100	500
Zincului _{total} , mg/l	Ape salmonicole, mg/l	0,03	0,2	0,3	0,5
	Ape ciprinicole, mg/l	0,3	0,7	1,0	2,0
Cuprului dizolvat, mg/l	Pentru diferite valori ale durității apei	0,005	0,022	0,04	0,112

Capitolul III

SUBSTANȚELE PRIORITAR PERICULOASE CARE NU POT FI DEVERSATE ÎN CORPURI DE APĂ DE SUPRAFAȚĂ, ÎN CORPURI DE APĂ SUBTERANE SAU PE TERENURI ALE FONDULUI APELOR

9. Se interzice evacuarea în receptorii naturali odată cu apele uzate a substanțelor prioritar periculoase care aparțin claselor sau grupelor de substanțe enumerate mai jos și care au un grad ridicat de pericolozitate:

- 1) compuși organohalogenati și substanțe care pot forma asemenea compuși în mediul acvatic;
- 2) compuși organostanici și organofosforici;
- 3) substanțe cu proprietăți cancerigene;
- 4) compuși organici ai mercurului;
- 5) compuși organosilicici;
- 6) deșeuri radioactive care să se concentreze în mediu sau în organismele acvatice.

Capitolul IV

SUBSTANȚELE PERICULOASE, ALTELE DECÎT SUBSTANȚELE PRIORITAR PERICULOASE

10. Substanțele periculoase, altele decît substanțele prioritar periculoase, care aparțin familiilor și grupelor de substanțe specificate în punctul 9 din prezentul Regulament și pentru care nu s-au stabilit valorile-limită pe baza elementelor privind toxicitatea, persistența și bioacumularea și au un efect nociv asupra mediului acvatic și care, cu toate acestea, pot fi limitate la o zonă dată, depinzînd de caracteristicile și situația geografică a apelor receptoare, constituie următoarele familii și grupe de substanțe:

1) metaloizi, metale și compuși acestora: zinc, cupru, nichel, crom, plumb, seleniu, arsenic, antimoniu, molibden, titan, ctaniu, bariu, beriliu, bor, uraniu, vanadiu, cobalt, taliiu, telur, argint;

2) biocide și derivații acestora care nu sînt incluși în punctul 9 din prezentul Regulament;

3) substanțe care au un efect nociv asupra gustului și/sau mirosului produselor destinate consumului uman obținute din mediul acvatic, precum și compuși care pot da naștere unor astfel de substanțe în apă;

4) compuși organici persistenți sau toxici ai siliconului și substanțe care pot da naștere unor astfel de compuși în mediul acvatic, cu excepția celor inofensivi din punct de vedere biologic sau care se transformă rapid în substanțe inofensive în apă;

5) compuși anorganici ai fosforului și fosfor elementar;

6) uleiuri minerale nepersistente și hidrocarburi de origine petrolieră;

7) cianuri și fluoruri;

8) substanțe care influențează negativ balanța de oxigen, în special amoniacul și nitriții.

Capitolul V

CERINȚE TEHNICE PENTRU EPURAREA APEI DE DRENAJ

11. Pe terenurile umede, cu substrat de argilă, evacuarea apei în exces din interiorul solului se face cu ajutorul sistemului de drenaj. Drenurile de diferite tipuri (șanțuri umplute cu pietre, fascine, tuburi de ceramică sau plastic perforate, conducte de ciment poros etc.) formează o rețea subterană, care colectează apa din teren și o evacuează într-un emisar natural sau într-un puț absorbant, forat pînă la stratul permeabil al solului, sau în iazuri speciale de zone umede construite și de filtre și/sau se impune să aibă loc numai în temeiul condițiilor de

deversare. Adâncimea de îngropare diferă de natura solului, în medie fiind de 1 metru.

12. Drenurile se dispun pe direcția pantei maxime a terenului la distanțe în general cuprinse între 5 și 10 metri (sub 5 metri pentru anumite terenuri de sport), asigurându-se o înclinare minimă de 3 ‰ și mărirea progresivă a calibrului (8-30 cm) pe măsura apropierii de deversor. Lungimea unei linii de drenuri este în medie de 50-60 de metri, dar poate ajunge și la 200 de metri. Pe lângă drenajul general al terenurilor, în anumite situații se impune instalarea unor drenuri locale pentru arbori – exemplare situate în teren umed, arbori pentru plantații stradale, arbori existenți în a căror zonă s-a modificat nivelul terenului.

13. Lucrările care au ca scop captarea și evacuarea apelor de suprafață și subterane în exces, pentru asigurarea unui nivel maxim admis pe un teritoriu, sînt cunoscute sub denumirea de drenaje. După modul în care se manifestă excesul de umiditate, în partea superioară a terenului sau în adâncime, drenajul se clasifică astfel:

- 1) drenaj orizontal;
- 2) drenaj vertical.

14. Drenajul orizontal se execută pe suprafețe întinse, urmărind eliminarea excesului de umiditate de pe partea superioară a terenului. Acesta se realizează printr-o rețea de drenuri absorbante, ce se descarcă în colectoare deschise sau închise.

15. Drenajul vertical interceptează, coboară și menține nivelul apelor freatice la adâncimea impusă de condițiile proiectului. Drenajul vertical se realizează prin puțuri și poate fi:

- 1) drenaj vertical cu grupuri de puțuri;
- 2) drenaj vertical cu șiruri de puțuri.

16. Drenajul vertical cu grupuri de puțuri se folosește pentru coborîrea importantă a nivelului apelor freatice în zona unui obiectiv izolat, de obicei pentru facilitarea execuției în zona excavațiilor adînci.

17. Drenajul vertical cu șiruri de puțuri se utilizează, de regulă, cu rolul de a intercepta afluxul de apă subterană către incinta îndiguită. Se amplasează, de obicei, în lungul digurilor de contur ale acumulărilor, a teraselor, la piciorul acestora sau în lungul zonelor depresionare din incintă.

18. Principalele utilaje folosite la execuția rețelelor de drenaj sînt de două tipuri:

- 1) orizontale:

- a) mașini de drenaj cu pozarea drenurilor în tranșee;
- b) mașini de drenaj cu pozarea tubului fără tranșee; și
- 2) verticale.

Drenurile verticale pot fi executate manual sau mecanic. Forajul manual se execută, de regulă, tubat, menținând pereții găurii de foraj cu tuburi de oțel introduse treptat pe măsura avansării forajului. Sculele de săpare și extragere a materialului săpat sînt variate, cuprinzînd lingura de curățat, pompa cu clapet, trepanul etc. Forajul mecanic se poate executa tubat sau netubat. Evacuarea detritusului se realizează continuu, prin circuitul fluidului de foraj, care are și rolul de a exercita o presiune hidrostatică asupra pereților găurii și de a le menține stabilitatea.

19. La execuția rețelelor de drenaj orizontal se folosesc o gamă largă de materiale de construcții (ciment, oțel-beton, agregate pentru betoane, confecții metalice etc.), ponderea cea mai mare avînd-o însă materialele specifice acestor amenajări, adică tuburile de drenaj și filtrele. Filtrul este un element constructiv, principal al drenurilor, necesar în majoritatea situațiilor ce impun introducerea amenajărilor de drenaj.

20. Ca materiale filtrante se folosesc materiale de tip granular, naturale sau sintetice, care îndeplinesc, parțial sau în totalitate, următoarele funcțiuni:

- 1) protejează tubul împotriva colmatării cu particule solide transportate de apa ce se drenează din sol;
- 2) reduc rezistența hidraulică în zona de acces a apei în dren;
- 3) îmbunătățesc condițiile de așezare a tuburilor în tranșee, sporind astfel durabilitatea tuburilor.

21. Funcționarea bună și de durată a unui dren depinde, în mare măsură, de stratul permeabil creat în jurul coloanei filtrante, de modul de așezare și de diametrele granulelor din această zonă a stratului. Această zonă constituie filtrul propriu-zis. Cînd filtrul este realizat de însuși stratul acvifer ca urmare a extragerii apei, acesta este strîns legat de compoziția granulometrică a stratului și, de raportul dintre particulele de nisip și pietriș.

22. Un filtru bun se formează în straturile cu compoziție granulometrică variată. Filtrul poate fi realizat din pietriș, din pietriș legat cu lianți și din site metalice. Pietrișul filtrant trebuie să fie rotund și neted, să aibă 25-35% goluri între granule, să conțină minimum 88% bioxid de siliciu (SiO_2) și maximum 0,5% substanțe organice, precum și să nu aibă corpuri străine.

23. Căminul de vizitare se amplasează în partea superioară a drenului forat. Conform metodei de evacuare a apei din puțurile forate, se disting trei

scheme de evacuare: puțuri cu pompare individuală, puțuri sifonate și puțuri autodeversante.

24. În cazul poluării apelor, organul central al administrației publice în domeniul mediului va solicita gospodăriilor și întreprinderilor să instaleze un sistem de epurare care va include, după caz, epurarea mecanică, filtrarea, crearea de iazuri speciale de zone umede construite cu o gură de evacuare prin infiltrare în sol sau în apele de suprafață, cu emiterea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei.

25. Instalația trebuie să permită preluarea cu ușurință a probelor la punctele de intrare și ieșire.

26. Instalația trebuie să fie protejată de deteriorări produse de animale sau persoane.

Capitolul VI

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE PENTRU EVACUAREA APELOR UZATE

27. Deversarea apelor uzate se efectuează în baza autorizației de mediu pentru folosința specială a apei, eliberată în conformitate cu prevederile Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011.

28. La eliberarea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apelor uzate, autoritatea competentă trebuie să se asigure că încărcările și concentrațiile de poluanți din apele uzate, precum și încărcarea căldurii reziduale sînt la nivelul care poate fi atins prin aplicarea BTĐ.

Autorizația va conține valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante și proprietățile apelor uzate, precum și limitele debitului apelor uzate, a încărcărilor de poluanți și căldurii reziduale. Valorile-limită de emisie, bazate pe BTĐ, pentru apele uzate din sectoarele (activitățile) industriale sînt stabilite în anexele la prezentul Regulament.

29. La acordarea unei autorizații de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apelor uzate, autoritatea competentă va stabili încărcările maxime ale poluanților și căldura reziduală admisibilă pentru a fi evacuate într-un corp de apă de suprafață. Încărcările maxim admisibile vor fi determinate prin calcul, folosind debitul apelor uzate maxim admisibil pe zi și/sau capacitatea de producție maximă admisibilă pe zi.

30. Autoritatea competentă trebuie să se asigure că nici o poluare

semnificativă nu va fi cauzată și că este atins un nivel ridicat de protecție a mediului pentru ape.

31. Evacuarea substanțelor periculoase este permisă numai în baza aplicării BTĐ.

32. Valorile-limită de emisie pentru evacuările apelor uzate din sectoarele (activitățile) industriale într-un corp de apă de suprafață sînt prezentate în anexele nr. 1-8 la prezentul Regulament.

33. La evacuarea apelor uzate din mai multe sectoare sau activități, în vederea epurării combinate înainte de deversare sau deversării combinate după aplicarea epurării separate, valorile-limită de emisie pentru parametrii relevanți de monitorizare a amestecului se calculează utilizînd următoarele metode:

- 1) atribuirea amestecului la apele uzate sectorului care se apropie cel mai mult de consistența amestecului;
- 2) aplicarea unui calcul pentru amestec;
- 3) determinarea individuală.

Selectarea metodei corespunzătoare de epurare se bazează pe considerații privind cantitățile mixte ale fluxurilor de ape uzate și poluanților în subfluxurile amestecate, precum și reacțiile acestora între ele.

34. Pentru un amestec de ape uzate ale cărui subfluxuri vin în mod predominant și temporal constant din sectoarele (activitățile) industriale, valoarea-limită de emisie pentru un anumit poluant poate fi calculată ca fiind încărcarea maximă admisă de poluanți, rezultată din diferite fluxuri de ape reziduale de amestec ale sectorului. La baza calculelor trebuie să fie luate încărcările poluanților din subfluxurile care pot fi evacuate în conformitate cu valorile-limită de emisie corespunzătoare. Încărcarea maximă admisă pentru un poluant într-un amestec nu trebuie să fie mai mare decît suma încărcărilor maxime admisibile corespunzătoare în fiecare flux.

35. Valoarea-limită de emisie va fi respectată pentru un poluant periculos într-un subflux dintr-un amestec de ape uzate înainte de amestecarea acestora cu altă apă reziduală. Lista poluanților periculoși sau a grupurilor de poluanți periculoși relevanți pentru epurarea subfluxului unui amestec de ape uzate, rezultate din diferite sectoare, este prezentată în anexa nr. 9 la prezentul Regulament, cu excepția cazului în care:

- 1) în subflux se iau toate măsurile necesare pentru reducerea fluxului de ape uzate;
- 2) sînt luate toate celelalte măsuri ale BTĐ interne pentru prevenirea sau reducerea deversării poluantului periculos;
- 3) în cazul epurării a subfluxului împreună cu alte ape reziduale, poluantul periculos poate fi îndepărtat cu aceeași eficiență de eliminare ca și în cazul unei

epurări separate a subfluxului.

36. Dacă cerințele de calitate a mediului pentru ape necesită condiții de emisii mai stricte decât cele rezultate din utilizarea valorilor-limită de emisie, conform cu pct. 34-37 din prezentul Regulament, în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apelor uzate vor fi incluse măsuri suplimentare și mai stricte.

37. Valorile-limită de emisie pentru un parametru al apelor uzate menționate în pct. 32, 34-37 din prezentul Regulament se referă la compoziția unui flux de ape uzate sau al unui amestec de ape uzate la punctul de deversare finală într-un corp de apă recipient.

38. Valorile-limită de emisie pentru un poluant periculos al apelor uzate menționate în pct. 37 din prezentul Regulament se referă la compoziția subfluxului apelor uzate înainte de amestecarea cu orice altă apă uzată.

39. Valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante se determină în punctul în care emisiile părăsesc instalația, iar la determinarea acestor valori nu se ia în considerare nici o diluare care intervine înainte de acest punct.

În ceea ce privește evacuările indirecte de substanțe poluante în apă, se poate lua în considerare efectul unei instalații de epurare a apei la determinarea valorilor-limită de emisie ale instalației în cauză, cu condiția să fie asigurat un nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblul său și acest fapt să nu conducă la niveluri mai ridicate de poluare a mediului.

40. Apele industriale uzate biodegradabile care provin de la instalațiile sectoarelor industriale enumerate și care nu intră în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale, înainte de a fi evacuate în apele receptoare, vor respecta condițiile stabilite în reglementările prealabile și/sau în autorizațiile specifice ale autorității competente pentru toate evacuările care provin din instalații prevăzute pentru un echivalent locuitor (EL) de cel puțin 4000.

Capitolul VII

MONITORIZAREA EVACUĂRII APELOR UZATE

41. Monitorizarea evacuării apelor uzate se realizează în conformitate cu specificațiile din anexa nr.10 la prezentul Regulament și va cuprinde activități privind:

- 1) măsurarea debitului apelor uzate;
- 2) prelevarea, conservarea și pretratarea probelor;

- 3) analiza și evaluarea rezultatelor măsurătorilor;
- 4) verificarea respectării valorilor-limită de emisie.

42. Monitorizarea evacuării apelor uzate se efectuează de către titularul autorizației (automonitorizare) și de către autoritatea competentă (monitorizare externă). Automonitorizarea și monitorizarea externă nu se efectuează de către una și aceeași persoană fizică sau juridică.

43. În procesul de autorizare a folosinței speciale a apei care implică deversarea apelor uzate, autoritatea competentă decide cu privire la aplicarea parametrilor relevanți pentru monitorizarea apelor uzate, ținând cont de sectorul și activitatea de evacuare a apelor uzate, precum și de poluanții susceptibili de a fi emiși în cantități semnificative. Un parametru este relevant în cazul în care:

- 1) apariția este una tipică și semnificativă pentru consistența apelor uzate;
- 2) poluantul este evacuat;
- 3) există pericolul depășirii valorii-limită de emisie corespunzătoare.

44. În concordanță cu selectarea parametrilor de monitorizare, autoritatea competentă decide asupra parametrilor periculoși în subfluxurile unui amestec de ape uzate și asupra condițiilor de monitorizare a subfluxului.

Verificarea respectării valorilor-limită de emisie în cadrul automonitorizării

45. Cu excepția temperaturii și a pH-ului, valoarea-limită de emisie nu trebuie să fie depășită nici în cadrul automonitorizării și nici în cadrul monitorizării externe. Astfel, valoarea-limită de emisie pentru un parametru al apelor uzate se consideră a nu fi depășită în cazul în care, într-o perioadă de două luni, 80% din valorile măsurate nu sînt mai mari decît valoarea-limită de emisie, precum și nici o valoare măsurată nu este de 1,5 ori mai mare decît valoarea-limită de emisie (conformitate de 80%).

46. Valoarea-limită de emisie pentru parametrul „Temperatură” se consideră a nu fi depășită dacă, în decursul unei zile, 80% din valorile măsurate nu sînt mai mari decît valoarea-limită de emisie, precum și nici o valoare măsurată nu este de 1,2 ori mai mare decît valoarea-limită de emisie. Cînd este practică măsurarea continuă, valoarea-limită de emisie se consideră a nu fi depășită în cazul în care valoarea măsurată nu depășește valoarea-limită de emisie cu mai mult de 80% pe durata unei zile.

47. Valoarea-limită de emisie pentru parametrul „pH” se consideră a nu fi depășită dacă, în decursul unei zile, 80% din valorile măsurate cad în domeniul de emisie și nici o valoare măsurată nu depășește domeniul de emisie cu mai

mult de 0,3 pH-unități. Când este practică măsurarea continuă, valoarea-limită de emisie se consideră a nu fi depășită în cazul în care valoarea măsurată nu depășește domeniul de emisie cu mai mult de 80% pe durata unei zile.

48. O singură valoare măsurată este mai mare decât valoarea-limită de emisie corespunzătoare în cazul în care aceasta depășește valoarea-limită de emisie cu mai mult decât incertitudinea extinsă a metodei de analiză aplicate măsurării. Pentru pH, o singură valoare măsurată nu este conformă în cazul în care aceasta este în afara domeniului de emisie cu mai mult decât incertitudinea extinsă a metodei analitice aplicate măsurării.

Verificarea respectării valorilor-limită de emisie în cadrul monitorizării externe

49. Cu excepția temperaturii și a pH-ului, valoarea-limită de emisie pentru un parametru al apelor uzate în conformitate cu pct. 36 din prezentul Regulament se consideră a nu fi depășită într-o serie de 5 acțiuni de monitorizare consecutive, într-o perioadă anumită de timp, 4 dintre valorile măsurate nu sînt mai mari decât valoarea-limită de emisie, precum și nici o valoare măsurată nu este de 1,5 ori mai mare decât valoarea-limită de emisie (conformitate de 80%).

50. Specificațiile pentru măsurarea debitului de ape uzate, prelevarea de probe, pretratamentul probelor, analiza și evaluarea rezultatelor de măsurare sînt prezentate în anexa nr.10 la prezentul Regulament.

51. Frecvența monitorizării se stabilește în autorizație de către autoritatea competentă. Frecvența automonitorizării se stabilește în conformitate cu anexa nr.10 la prezentul Regulament și trebuie să fie mai mare decât frecvența de monitorizare externă. Activitățile de monitorizare se desfășoară la intervale regulate de timp, de peste un an, cu excepția cazului în care condițiile specifice de evacuare a apelor uzate necesită frecvențe mai mari în anumite perioade de timp definite.

52. Prevederile pct.42-53 din prezentul Regulament se aplică, de asemenea, amestecurilor de ape uzate din diferite sectoare industriale sau comerciale și subfluxurilor amestecurilor de ape reziduale, selectate pentru tratarea subfluxului, respectiv pentru conformitatea cu valoarea-limită de emisie pentru o anumită substanță periculoasă înainte de amestecarea cu altă apă uzată.

53. În baza rezultatelor monitorizării deversării apelor uzate, precum și a altor date relevante, titularul autorizației de mediu pentru folosința specială a apei care implică deversarea apelor uzate trebuie să furnizeze autorității competente, în mod regulat, informații (raport de emisii) care permit verificarea

respectării condițiilor de autorizare. Rapoartele sînt prezentate anual, cu excepția cazului în care autorizația nu prevede un interval de timp mai scurt.

54. În cazul încălcării unei valori-limită de emisie permise, urmate de afectarea semnificativă a mediului pentru ape, titularul autorizației trebuie să informeze imediat autoritatea competentă și să întreprindă toate măsurile corespunzătoare pentru a limita consecințele asupra mediului și pentru a preveni alte incidente sau accidente posibile.

Anexa nr.1
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE pentru abatoare și prelucrarea cărnii și a peștelui

1. Valorile-limită de emisie pentru abatoare și prelucrarea cărnii și a peștelui se aplică evacuărilor de ape uzate provenite din:

- 1) procesele din abatoare;
- 2) prelucrarea și ambalarea cărnii, inclusiv din procesele de prelucrare a intestinelor;
- 3) producerea produselor alimentare semipreparate, în special constând din carne;
- 4) prelucrarea și ambalarea peștelui;
- 5) curățarea abatoarelor și a instalațiilor de producție, inclusiv a containerelor de transportare a animalelor, a cărnii și produselor din carne sau a produselor din pește.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire;
- 3) producerea uleiului sau grăsimilor din produse de origine animală.

3. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

- 1) optimizarea procedurilor de procesare a materiilor prime sensibile la degradarea rapidă și de scurtare a perioadelor de stocare a materiilor prime;
- 2) colectarea și eliminarea, complet separate, din apele uzate:
 - a) a sîngelui și a gunoiului de grajd lichid;
 - b) a conținutului stomacului, intestinului sau rumenului;
 - c) a părului, a fibrelor de lînă, a ouălor, a penelor sau a grăsimilor animale;
- 3) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, produse chimice de procesare, de produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi totalmente golite de materii prime și produse; aplicarea măsurilor interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;
- 4) utilizarea reziduurilor lichide de producție sau a subfluxurilor de ape uzate de înaltă concentrație pentru producerea de energie (de exemplu, a biogazului);

5) aplicarea tehnicilor de recuperare a căldurii pentru reducerea sarcinii termice reziduale;

6) reducerea consumului de apă dulce, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau curățarea materiilor prime și a produselor, dacă transportul sau curățarea uscată nu sînt aplicabile;

b) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de utilizarea apei pentru operația de curățare;

c) automatelor de dezghețare care economisesc apa pentru prelucrarea materialului congelat (în special a peștelui) și al mașinilor de prelucrare care economisesc apa;

d) procedurilor de curățare uscată (aer comprimat, vacuum) sau al echipamentelor de curățare cu un consum redus de apă (curățare cu spumă la presiune joasă), precum și al buclelor pentru spălarea soluțiilor provenite din operațiunile de curățare;

e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau al reutilizării apei ori a condensatelor de răcire în procesele de producție;

7) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, a chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

8) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat pentru curățare și dezinfectare; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

9) aplicarea sistemelor de canalizare separate pentru evacuarea separată a apelor provenite din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitațiile atmosferice;

10) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

11) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, separare, neutralizare, precipitare, floclare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele publice de canalizare și în corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

12) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separată a reziduurilor din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru abatoare și pentru prelucrarea cărnii și a peștelui sînt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 b)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 b)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	d)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	e)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l f)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	20 mg/l g)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C h)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ h)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic absorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,1 mg/l
Substanțe lipofile slab volatile	20 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera b) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera d) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera e) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera f) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 80 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg TN_b, și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera h) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.2
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE pentru tratarea și prelucrarea laptelui

1. Valorile-limită de emisie pentru tratarea și prelucrarea laptelui se referă la:

- 1) colectarea, depozitarea și decantarea laptelui;
- 2) prelucrarea și ambalarea laptelui;
- 3) prelucrarea și ambalarea produselor din lapte (de exemplu, a laptelui degresat, a laptelui covăsit, a laptelui praf, a untului, a brânzei, a iaurtului);
- 4) prelucrarea subproduselor de procesare a laptelui (de exemplu, a zerului);
- 5) producția de înghețată;
- 6) curățarea instalațiilor pentru prelucrarea laptelui, inclusiv a containerelor pentru transportarea laptelui și produselor lactate.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire.

3. Măsurile generale ale BTM pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

- 1) optimizarea procedurilor pentru scurtarea perioadelor de stocare a laptelui sau produselor din lapte înainte de prelucrare și/sau de ambalare;
- 2) colectarea și reutilizarea/eliminarea reziduurilor lichide, cum ar fi zerul sau saramura, separat de apele uzate; aplicarea măsurilor interne împotriva pierderilor de materii prime sau produse;
- 3) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;
- 4) aplicarea sistemelor de răcire indirectă, cum ar fi condensatoarele de suprafață răcite cu aer sau apă; neutilizarea condensatoarelor cu injecție;
- 5) aplicarea tehnicilor de recuperare a căldurii pentru reducerea sarcinii termice reziduale;
- 6) reducerea consumului de apă cu ajutorul buclelor de apă, dacă este necesar, prin aplicarea dispozitivelor de curățare în interiorul buclelor (de exemplu, a rezervoarelor de sedimentare în cadrul ciclului de leșie), precum și a:

- a) procedurilor secvențializate automate de prelucrare, umplere și curățare;
- b) dispozitivelor de producție și de umplere care generează trasee scurte de curgere și faze mixte reduse dintre produsele lichide și apa de curățare;
- c) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de a utiliza apa pentru operația de curățare;
- d) procedurilor de curățare uscată (aer comprimat, vacuum) sau a echipamentelor de curățare cu consum redus de apă (de exemplu, curățarea cu spumă la presiune joasă);
- e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare; a buclilor pentru soluții de spălare de la operațiunile de curățare;
- f) buclilor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau a condensatelor de răcire în procesele de producție;
- 7) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, a chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;
- 8) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat de către un expert pentru curățare și dezinfectare; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;
- 9) aplicarea sistemelor de canalizare separate pentru evacuarea separată a apelor provenite din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitațiile atmosferice;
- 10) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;
- 11) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publică și în corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuirilor în corpurile de apă de suprafață;
- 12) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separate a reziduurilor provenite din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru tratarea și prelucrarea laptelui sînt prezentate în tabelul 2.

Tabelul 2

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 b)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 b)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	d)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	e)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l f)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l g)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1,5 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C h)	25 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ h)	75 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic absorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,1 mg/l
Substanțe lipofile slab volatile	10 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera b) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera d) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera e) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera f) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 80 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg de TN_b, și;

2) pentru perioada în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera h) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.3
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru procesele de la fabricile de bere și casele de malț

1. Valorile-limită de emisie pentru procesele de la fabricile de bere și casele de malț se referă la:

- 1) producția de malț din cereale;
- 2) producția de bere;
- 3) producția de bere fără alcool;
- 4) producția de băuturi mixte care conțin bere și componente nealcoolice.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire.

3. Măsurile generale ale BTĐ pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

1) optimizarea procedurilor pentru scurtarea perioadelor de stocare a materiilor prime vegetale sensibile la degradarea enzimatică sau microbiană rapidă;

2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;

3) utilizarea de materii prime, materiale de prelucrare și procese de producție care permit utilizarea substanțială sau energetică a reziduurilor din producție pentru izolarea:

a) hranei pentru animale, a îngrășămintelor, a pielei, a răsadurilor, a zațurilor, a drojdiilor etc.;

b) resurselor, cum ar fi drojdia de bere sau alte drojdii;

4) aplicarea sistemelor de răcire indirectă (de exemplu, a condensatoarelor de suprafață răcite cu aer sau apă); neutilizarea condensatoarelor cu injecție;

5) aplicarea tehnicilor de recuperare a căldurii pentru reducerea sarcinii termice reziduale;

6) reducerea consumului de apă, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru curățarea materiilor prime (de exemplu, a producției de malț), dacă este necesar, prin aplicarea dispozitivelor de curățare în interiorul buclelor (de exemplu, a rezervoarelor de sedimentare), în măsura în care metodele de transportare uscată (mecanică, pneumatică) nu pot fi aplicate;

b) buclelor pentru apa moale de la producția de malț;

c) utilizării multiple a apelor puțin încărcate de la diferite etape ale procesului sau operațiunii de curățare (de exemplu, apa de clătire) pentru alte etape de producție;

d) procedurilor secvențializate automate de prelucrare, umplere și curățare;

e) dispozitivelor de producție și de umplere care generează trasee scurte de curgere și faze mixte reduse dintre produsele lichide și apa de curățare;

f) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de utilizarea apei pentru operația de curățare;

g) buclelor pentru spuma din operațiunile de curățare a sticlelor și butoaielor, în măsura în care nu pot fi aplicate metode de curățare uscată (aer sub presiune);

h) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare; buclelor pentru soluții de spălare de la operațiunile de curățare;

i) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei ori a condensatelor de răcire în procesele de producție;

7) utilizarea de etichete ori înscrisuri libere de cerneluri sau vopseluri cu conținut de metale grele;

8) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

9) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat de către un expert pentru curățare și dezinfectare; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

10) aplicarea sistemelor separate de canalizare pentru evacuarea separată a apelor din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitațiile atmosferice;

11) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

12) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publice și în corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

13) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separată a reziduurilor din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru procesele de la fabricile de bere și

casele de malț sînt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
Ph (unități „pH”)	6,5-8,5
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	d)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l e)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l f)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C g)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ g)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic absorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,5 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – se aplică o valoare-limită de emisie mai mare în cazul în care nu poate fi exclus pericolul de formare de vapori sau polei, precum și pericolul pentru sănătatea personalului de operare al sistemului public de canalizare;

litera b) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera c) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera d) – valoarea-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera e) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera f) – valoarea-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 80 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg TN_b, și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera h) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.4
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru prelucrarea fructelor, a legumelor și a cartofilor

1. Valorile-limită de emisie se aplică evacuărilor de ape uzate provenite din producția, prelucrarea, ambalarea sau umplerea/îmbutelierea următoarelor produse:

- 1) produsele solide sau lichide constând din fructe, legume sau ciuperci;
- 2) produsele alimentare semipreparate constând din fructe, legume sau ciuperci;
- 3) produsele alimentare uscate sau congelate constând din fructe, legume sau ciuperci;
- 4) produsele alimentare constând din cartofi uscați, proaspeți, prăjiți sau sterilizați;
- 5) verza murată sau alte produse alimentare constând din legume fermentate cu acid lactic.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire;
- 3) producția de produse alimentare semipreparate constând, în special, din carne;
- 4) producția de sucuri de fructe sau a nectarului de fructe;
- 5) prelucrarea cartofilor pentru producția:
 - a) alcoolului destinat consumului uman;
 - b) hranei pentru animale;
 - c) alcoolului rectificat;
 - d) amidonului.

3. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

- 1) optimizarea procedurilor pentru procesarea materiilor prime sensibile la degradare enzimatică sau microbiană rapidă și pentru scurtarea perioadelor de stocare de materii prime;
- 2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;
- 3) utilizarea de materii prime și materiale de prelucrare care permit

utilizarea substanțială sau energetică a reziduurilor din producție pentru izolarea furajelor, îngrășămintelor, corectivelor de structurare a solului sau energiei (de exemplu, a biogazului, etanolului, reziduurilor uscate de la distilare);

4) aplicarea:

a) metodelor de albire cu ajutorul aburului sau aerului cald;

b) metodelor de exfoliere uscată sau de exfoliere cu ajutorul aburului;

5) reducerea consumului de apă dulce cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau spălarea materiilor prime și a produselor, în măsura în care transportul sau spălarea uscată nu este aplicabilă;

b) fittingurilor și echipamentelor de curățare ce economisesc apa (de exemplu, al dispozitivelor de curățare cu presiune înaltă);

c) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de utilizarea apei pentru operația de curățare;

d) buclelor pentru soluții de spălare de la operațiunile de curățare a sticlelor sau a altor recipiente, în măsura în care metodele de curățare uscată nu sînt aplicabile;

e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau a condensatelor de răcire în procesele de producție;

6) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxicologice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, a chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

7) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare în conformitate cu un plan elaborat de către un expert; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

8) utilizarea de etichete sau înscrisuri libere de cerneluri sau vopsele cu conținut de metale grele;

9) aplicarea sistemelor de canalizare separate pentru evacuarea separată a apelor provenite din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei din precipitațiile nepoluate;

10) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

11) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publică și în corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

12) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separate a reziduurilor din

procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru prelucrarea fructelor, a legumelor și a cartofilor sînt prezentate în tabelul 4.

Tabelul 4

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	e)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l f)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l g)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Sulfură, expr. ca S h)	0,1 mg/l
Sulfit, expr. ca SO ₃	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C i)	30 mg/l j)
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ i)	90 mg/l k)
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic adsorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,5 mg/l
Substanțe lipofile slab volatile	20 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera b) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera c) – valoarea-limită de emisie nu este necesară; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera e) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera f) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 60 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg de TN_b, și

2) pentru perioada de timp, în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera h) – valorile-limită de emisie se aplică numai pentru apele uzate provenite din procesul de producție a varzei murate sau a altor produse alimentare constând din legume fermentate cu acid lactic.

litera i) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO;

litera j) – în cazul în care concentrația de TCO în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 300 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TCO care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 90%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TCO în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare;

litera k) – în cazul în care concentrația de CCO în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 900 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de CCO care corespunde unei eficiențe minime de eliminare din 90%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice CCO în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare.

Anexa nr.5
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE pentru producerea băuturilor

1. Valorile-limită de emisie se aplică evacuării apelor uzate provenite din procesul de producție sau prelucrare a următoarelor produse:

- 1) sucurile de fructe, nectarurile, siropurile de fructe și sucurile de legume;
- 2) apa îmbuteliată de masă, apa minerală și apa potabilă;
- 3) băuturile răcoritoare nealcoolice.

2. Valorile-limită de emisie specificate în prezenta anexă se aplică evacuării apelor uzate provenite din procesul de îmbuteliere a băuturilor, specificate în pct. 1 din prezenta anexă.

3. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire;
- 3) tratarea și prelucrarea laptelui;
- 4) procesele de la fabricile de bere și casele de malț;
- 5) producția alcoolului sau băuturilor alcoolice destinate consumului uman.

4. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

1) optimizarea procedurilor pentru procesarea materiilor prime sensibile la degradarea enzimatică sau microbiană rapidă și pentru scurtarea perioadelor de stocare de materii prime;

2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;

3) utilizarea de materii prime și materiale de prelucrare care permit utilizarea substanțială sau energetică a reziduurilor din producție pentru izolarea furajelor, îngrășămintelor, corectivelor de structurare a solului sau energiei (de exemplu, a biogazului, etanolului, reziduurilor uscate de la distilare);

4) reducerea consumului de apă, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau spălarea materiilor prime, în măsura în care transportul sau spălarea uscată nu este aplicabilă;

b) fittingurilor și echipamentelor de curățare ce economisesc apa (de exemplu, a dispozitivelor de curățare cu presiune înaltă);

c) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de utilizarea apei pentru operația de curățare;

d) buclelor pentru soluțiile de spălare de la operațiunile de curățare a sticlelor sau a altor recipiente, în măsura în care metodele de curățare uscată nu sînt aplicabile;

e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau condensatelor de răcire în procesele de producție;

g) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxicologice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, a chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

5) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat de către un expert; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

6) utilizarea de etichete sau înscrisuri libere de cerneluri sau vopsele cu conținut de metale grele;

7) aplicarea sistemelor separate de canalizare pentru evacuarea apelor din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitații;

8) evacuarea încetinită sau eşalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

9) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publică și în corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

10) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separate a reziduurilor din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

5. Valorile-limită de emisie pentru prelucrarea fructelor, a legumelor și a cartofilor sînt prezentate în tabelul 5.

Tabelul 5

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Fier, expr. ca Fe d)	2 mg/l
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	f)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l g)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l h)
Fosfor _{Total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Sulfură, expr. ca S d)	0,1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C i)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ i)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic absorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,5 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera b) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera c) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS acoperit de determinarea pentru TCO, COD sau CBO₅;

litera d) – parametrul relevant doar pentru apele uzate provenite din procesul de producerea a apei de masă îmbuteliată, a apei minerale, a apei potabile sau a apei SPA;

litera f) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera g) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera h) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 60 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg de TN_b, și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera i) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.6
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru producerea alcoolului și băuturilor
alcoolice destinate consumului uman

1. Valorile-limită de emisie se aplică evacuării apelor uzate provenite din producția, prelucrarea și îmbutelierea următoarelor produse:

- 1) vinul spumant din struguri sau alte fructe;
- 2) alcoolul destinat consumului uman prin distilare, folosind vin sau produse agricole;
- 3) băuturile care conțin alcool.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire;
- 3) tratarea și prelucrarea laptelui;
- 4) procesele de la fabricile de bere și casele de malț;
- 5) producerea alcoolului rectificat.

3. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

1) optimizarea procedurilor pentru procesarea materiilor prime sensibile la degradare enzimatică sau microbiană rapidă și pentru scurtarea perioadelor de stocare de materii prime;

2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă;

3) utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;

4) utilizarea de materii prime și materiale de prelucrare care permit utilizarea substanțială sau energetică a reziduurilor din producție pentru izolarea furajelor, îngrășămintelor, corectivelor de structurare a solului sau energiei (de exemplu, a biogazului, etanolului, reziduurilor uscate de la distilare);

5) reducerea consumului de apă dulce, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau spălarea materiilor prime, în măsura în care transportul sau spălarea uscată nu este aplicabilă;

b) fittingurilor și echipamentelor de curățare ce economisesc apa (de exemplu, a dispozitivelor de curățare cu presiune înaltă);

c) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de a utiliza apa pentru operația de curățare;

d) buclelor pentru soluțiile de spălare de la operațiunile de curățare a sticlelor sau a altor recipiente, în măsura în care metodele de curățare uscată nu sînt aplicabile;

e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau a condensatelor de răcire în procesele de producție;

6) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxicologice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, a chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

7) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat de către un expert; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul celor care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

8) utilizarea de etichete sau înscrisuri libere de cerneluri sau vopsele cu conținut de metale grele;

9) aplicarea sistemelor separate de canalizare pentru evacuarea separată a apelor din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitații;

10) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

11) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publică și corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/ sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

12) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separate a reziduurilor din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru producerea alcoolului și băuturilor alcoolice destinate consumului uman sînt prezentate în tabelul 6.

Tabelul 6

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Cupru, expr. ca Cu d)	0,5 mg/l
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	e)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l f)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l g)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Sulfură, expr. ca S d)	0,1 mg/l
Sulfit, expr. ca SO ₃	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C i)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ i)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera b) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera c) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, COD sau CBO₅;

litera d) – parametrul se aplică numai pentru apele uzate provenite din procesul de producție a alcoolului destinat consumului uman prin distilare, folosind vin sau produse agricole;

litera e) – clorul_{total} nu va fi detectat;

litera f) – valorile limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 60 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg TN_b, și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera i) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.7
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE pentru producerea furajelor din legume

1. Valorile-limită de emisie se aplică evacuării apelor uzate provenite din procesul de producere a hranei pentru animale din materii prime vegetale, cu ajutorul procedurilor directe sau indirecte de uscare.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire.

3. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

1) optimizarea procedurilor pentru procesarea materiilor prime sensibile la degradarea enzimatică sau microbiană rapidă și pentru scurtarea perioadelor de stocare de materii prime;

2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse;

3) utilizarea de materii prime și materiale de prelucrare care permit utilizarea substanțială sau energetică a reziduurilor din producție pentru izolarea furajelor, îngrășămintelor, corectivelor de structurare a solului sau a energiei;

4) reducerea consumului de apă dulce, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau curățarea de materii prime și produse, în măsura în care transportul uscat sau curățarea uscată nu este aplicabilă (metode mecanice sau pneumatice); aplicării dispozitivelor de curățare în interiorul buclelor de apă pentru îndepărtarea grilei și a altor substanțe solide;

b) aportului de apă din precipitații, de la siturile de producție; a buclelor de transportare și/sau curățare a materiilor prime și a produselor;

c) fittingurilor și echipamentelor de curățare ce economisesc apa (de exemplu, a dispozitivelor de curățare cu presiune înaltă);

d) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de a utiliza apa pentru operația de curățare;

e) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau a condensatelor de răcire în procesele de producție;

g) colectarea și reutilizarea separată a subfluxurilor cu sarcini organice

mari (de exemplu, dejecțiile de la depozitarea materiilor prime, fluidele amniotice rezultate de la strivirea materiilor prime, condensatele de la tratarea cu aburi a materiilor prime);

5) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxicologice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, chimicalelor sau substanțelor auxiliare;

6) aplicarea sistemelor de canalizare separate pentru evacuarea separată a apelor provenite din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluată din precipitații;

7) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

8) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație) pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele de canalizare publică și corpurile de apă de suprafață; aplicarea suplimentară a proceselor de tratare biologică (aerobe și/sau anaerobe) pentru purificarea evacuărilor în corpurile de apă de suprafață;

9) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separată a reziduurilor provenite din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Valorile-limită de emisie pentru producerea furajelor din legume sînt prezentate în tabelul 7.

Tabelul 7

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l d)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	15 mg/l e)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C f)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ f)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera b) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera c) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera d) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera e) – în cazul în care concentrația de TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 60 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație de TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 75%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice de TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg de TN_b , și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12°;

litera f) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.8
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru producerea gelatinei și adezivilor
din piei brute și prelucrate și din oase

1. Valorile-limită de emisie se aplică evacuării apelor uzate provenite din producerea gelatinei și adezivilor din reziduuri animale, rezultate din procesele de sacrificare sau tăbăcire ori de producere a pielii și blănurilor, precum și din curățarea instalațiilor de producție, inclusiv din procesul de curățare a containerelor de transportare a materiilor prime.

2. Prevederile prezentei anexe nu se aplică în cazul deversării apelor uzate provenite din:

- 1) producerea aburului;
- 2) sistemele de răcire;
- 3) procesele din abatoare sau de prelucrare a cărnii și a peștelui;
- 4) tăbăcirea pieilor brute și prelucrate.

3. Măsurile generale ale BTB pentru interzicerea sau reducerea deversării apelor uzate se referă la:

1) alocarea capacităților de prelucrare suficiente pentru reducerea la minimum a perioadei de timp între livrarea și prelucrarea materiilor prime; asigurarea capacităților suficiente pentru răcirea materiilor prime; neutilizarea agenților de conservare în scopul întârzierii sau blocării proceselor de descompunere a materiilor prime;

2) utilizarea metodelor de producție de tip proces controlat în sisteme închise pentru minimizarea pierderilor de materii prime, chimicale, produse și apă; utilizarea rezervoarelor de stocare, sistemelor de conducte și a instalațiilor care pot fi complet golite de materii prime și produse; aplicarea de măsuri interne pentru a evita pierderile la perfuzie, umplere, scurgere sau spumare;

3) utilizarea metodelor biologice de curățare a aerului evacuat din instalațiile sau camerele de producție (de exemplu, biofiltru, epurator biologic);

4) utilizarea reziduurilor de producție lichide sau a subfluxurilor apelor uzate cu o concentrație ridicată pentru producerea de energie (de exemplu, a biogazului);

5) aplicarea tehnicilor de recuperare a căldurii pentru reducerea sarcinii termice reziduale;

6) reducerea consumului de apă dulce, cu ajutorul:

a) buclelor de apă pentru transportul și/sau spălarea materiilor prime și a produselor, în măsura în care transportul sau spălarea uscată nu este aplicabilă;

b) tehnicilor de evacuare uscată (mecanică, pneumatică) a reziduurilor din dispozitivele de producție, înainte de a utiliza apa pentru operația de curățare;
 c) buclelor pentru soluțiile de spălare din operațiunile de curățare;
 d) tehnicilor de utilizare multiplă a soluțiilor de curățare și dezinfectare;
 e) condensatelor sau a apelor uzate purificate biologic în procesele de producție;

f) buclelor de apă pentru răcirea proceselor de producție și a produselor și/sau reutilizării apei sau a condensatelor de răcire în procesele de producție;

g) condensatoarelor de aerisire în locul condensatoarelor cu jet pentru tratamentul vaporilor/fumului;

7) utilizarea preferențială a materialelor care nu produc reacții periculoase sau persistente în procesele de producție; luarea în considerare a informațiilor ecotoxicologice din fișele tehnice de siguranță la selectarea materiilor prime, chimicalelor sau a substanțelor auxiliare;

8) utilizarea direcționată și economică a componentelor de curățare și dezinfectare, în conformitate cu un plan elaborat de către un expert pentru curățare și dezinfectare; aplicarea preferențială a agenților care conțin sau disociază oxigen în locul agenților care conțin sau disociază halogeni; utilizarea direcționată, economică și conform destinației a conservanților în operațiunile de conservare umedă pentru butoaie, cuve și rezervoare;

9) aplicarea sistemelor de canalizare separate pentru evacuarea separată a apelor provenite din procesele menajere sau a altor ape poluate și a apei nepoluate din precipitațiile atmosferice;

10) evacuarea încetinită sau eșalonată a cuvelor sau rezervoarelor mari; alocarea dispozitivelor de depozitare pentru reducerea sarcinilor hidraulice sau poluante maxime;

11) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică (sedimentare, screening, neutralizare, precipitare, floculare, flotație), precum și a proceselor de dezodorizare biologică pentru evacuarea apelor reziduale în sistemele publice de canalizare;

12) aplicarea proceselor fizice, fizico-chimice sau de tratare chimică și a proceselor de tratare biologică suplimentare (aerobe și/sau anaerobe) de purificare a deversărilor în corpurile de apă de suprafață;

13) colectarea, reutilizarea și/sau eliminarea separate a reziduurilor din procesele de producție și din operațiunile de tratare a apelor uzate și a apelor uzate.

4. Este interzisă evacuarea următoarelor substanțe:

1) solvenți halogen-organici de la extracția de materii prime;
 2) substanțe care disociază halogeni, conțin halogeni sau halogen-organice provenite de la dezodorizarea aerului stricat.

5. Valorile-limită de emisie pentru producerea gelatinei și adezivilor din piei brute și prelucrate și din oase sînt prezentate în tabelul 8.

Tabelul 8

Parametrul	Evacuarea în corpuri de apă
Temperatura	30 °C
Toxicitatea	
Toxicitatea față de bacterii	4 a)
Toxicitatea față de icrele de pește	2 a)
Total materii solide în suspensie (MSS _{TOT})	c)
pH (unități „pH”)	6,5-8,5
Clor _{total} , expr. ca Cl ₂	d)
Amoniu, expr. ca N	5 mg/l e)
Azot legat _{total} (TN _b), expr. ca N	25 mg/l f)
Fosfor _{total} (P _{TOT}), expr. ca P	1 mg/l
Total carbon organic (TCO), expr. ca C g)	30 mg/l
Consumul chimic de oxigen CCO, expr. ca O ₂ g)	90 mg/l
Consumul biochimic de oxigen CBO ₅ , expr. ca O ₂	20 mg/l
Halogeni legați organic absorbabili (AOX), expr. ca Cl	0,1 mg/l
Substanțe lipofile slab volatile	20 mg/l

Notă: Semnificația literelor din tabel este următoarea:

litera a) – monitorizarea se aplică numai în cazul unor suspiciuni rezonabile sau al unor dovezi clare de deteriorare a corpului de apă de suprafață din cauza deversărilor;

litera b) – evacuarea apelor reziduale nu trebuie să provoace inhibări ale proceselor de degradare biologică într-o stație de epurare;

litera c) – valorile-limită de emisie nu se aplică; parametrul MSS_{TOT} este acoperit de determinarea pentru TCO, CCO sau CBO₅;

litera d) – clorul_{total} nu va fi detectat.

litera e) – valorile-limită de emisie se aplică numai în cazul în care temperatura apelor uzate în conducta de evacuare la etapa de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera f) – în cazul în care concentrația TN_b în afluent la treapta biologică a stației de epurare este mai mare de 165 mg/l (măsurată ca medie aritmetică a concentrației pe durata unei luni), se aplică o concentrație TN_b care corespunde unei eficiențe minime de eliminare de 85%. Eficiența minimă de eliminare se referă la relația sarcinilor zilnice TN_b în afluent și efluent la etapa biologică a stației de epurare. Valorile-limită de emisie pentru TN_b se aplică numai:

1) pentru o stație de epurare cu o sarcină de intrare zilnică de ape uzate menajere autorizată de mai mult de 50 kg TN_b, și

2) pentru perioada de timp în care temperatura apelor uzate în efluentul etapei de tratare biologică a stației de epurare este mai mare de 12° C;

litera g) – în scopul monitorizării este suficient să se aplice valorile-limită de emisie pentru TCO sau CCO.

Anexa nr.9
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

I. LISTA
poluanților periculoși sau a grupurilor de poluanți periculoși relevanți pentru tratamentul
subfluxului unui amestec de ape uzate, rezultate din diferite sectoare

Tabelul 9

Nr. d/o	Parametrul
1.	Toxicitate
2.	Antimoniu (Staniu)
3.	Arsen
4.	Bariu
5.	Plumb
6.	Cadmiu
7.	Crom _{total}
8.	Crom _{VI}
9.	Cobalt
10.	Aur
11.	Cupru
12.	Molibden
13.	Nichel
14.	Paladiu
15.	Platină
16.	Mercur
17.	Rodiu
18.	Seleniu
19.	Argint
20.	Stronțiu
21.	Taliu
22.	Vanadiu
23.	Bismut
24.	Wolfram
25.	Zinc
26.	Staniu
27.	Clor liber
28.	Clor _{total}
29.	Dioxid de clor/brom
30.	Amoniac (NH ₃)
31.	Amoniu
32.	Cianură liberă
33.	Cianură _{total}
34.	Hidrazină
35.	Nitrit
36.	Disulfură de carbon
37.	Sulfură
38.	Halogeni legați organic absorbabili (AOX)
39.	Halogeni legați organic extractibili (EOX)
40.	Indicele de hidrocarburi petroliere
41.	Halogeni legați organic lavabili (POX)
42.	Indicele de fenol
43.	Hidrocarburi aromatice policiclice (HAP)
44.	Hidrocarburi aromatice volatile (BTXE)
45.	Dioxine clorurate și furani (PCDD)
46.	Hidrocarburi halogenate foarte volatile
47.	Alte substanțe organice periculoase unice (sau alte grupuri de substanțe organice periculoase), în conformitate cu D 2013/39/EU și R (CE) Nr. 850/2004

II. Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru a determina concentrația totală a dioxinelor și furanilor, se recomandă, înaintea adunării acestora, înmulțirea concentrațiilor masice ale dibenzoparadioxinelor și dibenzofuranilor enumerați în tabelul 10 cu următorii factori de echivalență:

Tabelul 10

Dibenzoparadioxinele și dibenzofuranii	Factorul de echivalență toxică
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0,01
Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

Anexa nr.10
la Regulamentul privind condițiile de
deversare a apelor uzate în corpurile de apă

SPECIFICAȚIILE DE MONITORIZARE A EVACUĂRII APELOR UZATE

I. Măsurarea debitului apelor uzate

Pentru măsurarea debitului apelor uzate se aplică metodele indicate în tabelul nr. 11.

Tabelul 11

Metodele	Standardele
Măsurarea cu ajutorul canalului Venturi	SM SR ISO 4359:1983; ISO 1088:2007; SM SR ISO 4373:2008
Măsurarea prin metoda inductivă magnetic (MIM)	
Măsurarea prin metoda cu ultrasunete (acustică)	SM SR ISO TC 6416:2004

II. Prelevarea, conservarea și pretratarea probelor

Activitățile de prelevare a probelor se efectuează la un punct în care pot fi recoltate eșantioane reprezentative pentru consistența fluxului total de ape uzate sau în care, prin mijloace tehnice, poate fi cauzată o stare reprezentativă a probelor.

Măsurile de conservare se aplică pentru analiza poluanților foarte variabili în timp, care nu pot fi analizați imediat după recoltarea probei. În cazul în care se solicită o analiză a conținutului total al unui poluant, vor fi furnizate dispozitive de omogenizare, iar dacă proba conține poluanți volatili, omogenizarea se face în cuve închise și răcite.

Pentru aceasta vor fi aplicate metodele menționate în tabelul 12.

Tabelul 12

Metodele	Standardele
Prelevarea probelor	SM SR EN ISO 5667-1:2011 SM SR EN ISO 5667-16:2012
Conservarea probelor	SM SR EN ISO 5667-3:2011
Omogenizarea probelor	
Tratarea probelor	SM SR EN ISO 15587-1:2002 SM SR EN ISO 15587-2:2002

Valorile-limită de emisie pentru concentrațiile, încărcările și proprietățile poluanților apelor uzate, precum și pentru eficiența de eliminare se referă la concentrațiile totale în probele întregi de apă (*probe de 24 de ore – compozite nedecontate și omogenizate*), cu excepția valorilor-limită de emisie ale următorilor parametri, care se referă la *probele de la fața locului* – temperatura, total materii solide în suspensie (MSS_{TOT}), pH, crom_{vi}, clor liber, clor_{total}, dioxid de clor, cianură liberă, cianură_{total}, hidrazină, nitrit, disulfură de carbon, sulfură,

halogeni legați organic lavabili (POX), halogenuri de alchil volatile și hidrocarburi aromatice volatile (BTXE).

Valorile-limită de emisie ale următorilor parametri se referă la *probele originale nedecontate și nefiltrate (conținutul total de poluanți)* – toxicitatea, total materii solide în suspensie (MSS_{TOT}), culoarea, aluminiu, antimoniu, arsenic, bariu, plumb, bor, cadmiu, crom - total, cobalt, fier, aur, cupru, mangan, molibden, nichel, paladiu, platină, mercur, rodiiu, seleniu, argint, stronțiu, taliiu, vanadiu, bismut, wolfram, zinc, staniu, cianură total, fluorură total, azot legat total (TN_b), fosfor total (P_{TOT}), disulfură de carbon, TOC, COD, CBO_5 , halogeni legați organic absorbabili (AOX), halogeni de extracție legați organic (EOX), substanțe lipofile slab volatile, indicii de hidrocarburi petroliere, halogeni legați organic lavabili (POX), indicii de fenol, hidrocarburi aromatice policiclice (HAP), surfactanți, hidrocarburi aromatice volatile (BTXE), dioxine clorurate și furani (PCDD), halogenuri de alchil volatile și substanțe organice periculoase unice.

III. Metodele de analiză și evaluare a rezultatelor măsurătorilor

Pentru analiza și evaluarea rezultatelor măsurătorilor vor fi utilizate metodele standard menționate în tabelul 13.

Tabelul 13

Nr. d/o	Parametrul	Standardele
1.	Temperatură	
2.	Toxicitate	
2.1.	Toxicitatea față de alge	SM EN ISO 8692:2013(E)
2.2.	Toxicitatea față de bacterii	EN ISO 11348-1:2009 EN ISO 11348-2:2009
2.3.	Toxicitatea față de dafnii	SM SR EN ISO 6341:2012
2.4.	Toxicitatea față de icrele de pește	SM SR EN ISO 15088:2012
2.5.		
	Inhibarea consumului de oxigen de către nămolul activ	SM SR EN ISO 8192:2012
	Inhibarea nitrificării la microorganismele de nămol activat	SM SR EN ISO 9509:2012
3.	Biodegradabilitatea compușilor organici în mediu apos	SM SR EN ISO 9887:2012
3.1.	Biodegradabilitatea aerobă rapidă a compușilor organici în mediu apos – Metoda prin analiza carbonului organic dizolvat (COD)	SM SR EN ISO 7827:2012
3.2.	Biodegradabilitatea aerobă finală a compușilor organici în mediu apos	SM SR EN ISO 9888:2012 (Metoda Zahn–Wellens)
4.	Total solide în suspensie (MSS_{TOT})	SM SR EN 872:2012
5.	Culoare	SM SR EN ISO 7887:2012 (Metoda C)
6.	pH	SM SR ISO 10523:2011
7.	Aluminiu	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 15586:2011

8.	Stibiu	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 15586:2011
9.	Arseniu	SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 11969:2012 SMV EN 26595:2009
10.	Bariu	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 14911:2012
11.	Plumb	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
12.	Bor	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 9390:2012
13.	Cadmiu	EN ISO 5961-3:1994 EN ISO 17294-2:2004 SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
14.	Crom _{Total}	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 15586:2011
15.	Crom _{VI}	SM SR EN ISO 10304-3:2012 SM SR EN ISO 18412:2012 SMV ISO 11083:2009
16.	Cobalt	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
17.	Fier	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 6332:2001
18.	Aur	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011
19.	Cupru	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
20.	Mangan	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR EN ISO 14911:2012
21.	Molibden	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic

		SM SR EN ISO 15586:2011
22.	Nichel	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
23.	Paladiu	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012
24.	Platină	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012
25.	Mercur	EN ISO 12846:2012 EN ISO 17294-2:2004 SMV EN 1483:2010 SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN 1483:2012
26.	Rodiu	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012
27.	Seleniu	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 11969:2012
28.	Argint	SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011
29.	Stronțiu	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR EN ISO 14911:2012
30.	Taliu	SM SR EN ISO 17294-2:2012 SM SR EN ISO 11885:2012
31.	Vanadiu	SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011
32.	Bismut	SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011
33.	Wolfram	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic
34.	Zinc	SM SR EN ISO 11885:2012 SM SR EN ISO 15586:2011 SM SR ISO 8288:2006
35.	Staniu	SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu apă regală
36.	Clor liber	SM SR EN ISO 7393-1:2012
37.	Clor _{total}	SM SR EN ISO 7393-3:2011
38.	Amoniac (NH ₃)	SM SR ISO 5664:2007
39.	Amoniu	SM SR ISO 5664:2007 SM SR ISO 7150 – 1:2005 SM SR EN ISO 11732:2012
40.	Bromură	SM SR EN ISO 10304-1:2012
41.	Clorură	SM SR EN ISO 10304-1:2012
42.	Cianură liberă	SM SR ISO 6703-2:2012
43.	Cianură _{Total}	SM SR ISO 6703-1:2011

44.	Fluorură-Ion	SM SR EN ISO 10304-1:2012 SM SR EN ISO 10359-2:2011
45.	Fluorură $_{TOT}$	SM SR EN ISO 10304-1:2012 SM SR ISO 10359-1:2011 SM SR ISO 10359-2:2011
46.	Azot legat $_{TOT} - (TN_b)$ Suma NH_4-N , NO_2-N , NO_3-N și N organic legat	SM SR EN 12260:2012 (temperatura de combustie mai mare decât 700 °C) SVM SR EN 25666:2009 SM SR ISO 7890-3-2006
47.	Nitrat	SM SR EN ISO 10304-1:2012
48.	Nitrit	SM SR EN ISO 10304-1:2012 SM SR EN 26777:2006
49.	Fosfat-Fosfor (P_{O4-P})	SM SR EN ISO 10304-1:2012
50.	Fosfor $_{total} (P_{TOT})$	SM SR EN ISO 6878:2011 – tratarea cu potasiu peroxodisulfat SM SR EN ISO 11885:2012 – tratarea cu acid azotic
51.	Disulfură de carbon	SM SR ISO 13358:2012
52.	Sulfat	SM SR EN ISO 10304-1:2012 SM STAS 8601:2007
53.	Sulfură	SM SR ISO 13358:2012 SM SR ISO 10530:2012 SVM SR EN 7510:2007
54.	Sulfit	SM SR EN ISO 10304-1:2012
55.	Carbon organic $_{total} (CO_{TOT})$	SM SR EN 1484:2012
56.	Consumul chimic de oxigen (CCO)	SM SR ISO 6060:2006 SM SR EN ISO 8467:2006 SM SR EN ISO 7827:2012 SM SR 7510:2007
57.	Consumul biochimic de oxigen (CBO_5)	SM SR EN 1899-1:2012 SM SR EN 1899-2:2007
58.	Halogeni legați organic absorbabili (AOX)	SM SR EN ISO 9562:2012 – Metoda coloanei
59.	Halogeni legați organic extractibili (EOX)	SM SR EN ISO 6468:2007 SM SR EN ISO 10301:2012 SM SR EN ISO 11369:2012 SM SR EN ISO 15680:2012 SM SR EN 12673:2012 SM SR EN ISO 22032:2012
60.	Substanțe lipofile slab volatile	ISO 11349:2010
61.	Indicele hidrocarburilor petroliere	SM SR EN ISO 9377-2:2012
62.	Halogeni legați organic lavabili (POX)	SM SR EN ISO 6468:2007 SM SR EN ISO 10301:2012 SM SR EN ISO 11369:2012 SM SR EN ISO 15680:2012 SM SR EN 12673:2012 SM SR EN ISO 22032:2012
63.	Indicele de fenol	SM SR EN ISO 14402:2012

		SM SR ISO 6439:2012
64.	Hidrocarburi aromatice policiclice (PAH)	SM SR EN ISO 17993:2012
65.		
	Surfactanți anionici	SM SR EN 903:2012
	Surfactanți neionici	SM SR ISO 7875-2:2012
66.	Hidrocarburi aromatice volatile (BTXE)	SM SR EN ISO 15680:2012
67.	Hidrocarburi halogenate foarte volatile	SM SR EN ISO 10301:2012
68.	<i>Alte substanțe organice periculoase unice (sau alte grupuri de substanțe organice periculoase)</i>	
68.1.	Alaclor	SM SR EN ISO 6468:2007
68.2.	Antracen	SM SR EN ISO 17993:2012
68.3.	Atrazin	SM SR EN ISO 10695:2012
68.4.	Bentazon	SM SR EN ISO 15913:2012
68.5.	Benzo(a)piren	SM SR EN ISO 17993:2012
68.6.	Benzo(g,h,i)perilen	SM SR EN ISO 17993:2012
68.7.	Benzen	SM SR ISO 11423-2:2012
68.8.	Difenileter bromurat	SM SR EN ISO 22032:2012
68.9.	Tetraclorură de carbon	SM SR EN ISO 10301:2012
68.10.	Cloroalcani, C ₁₀₋₁₃	SM SR EN ISO 15680:2012
68.11.	Clordan	SM SR EN ISO 6468:2007
68.12.	Clordecon	SM SR EN ISO 15680:2012
68.13.	Clorfenvinfos	SM SR EN 12918:2012
68.14.	Clorpirifos	SM SR EN 12918:2012
68.15.	Cipermetrin	SM SR EN ISO 10695:2012
68.16.	Di-(2-etilhexil) ftalat (DEHP)	SM SR EN ISO 18856:2012
68.17.	1,2 - Diclorețan	SM SR EN ISO 10301:2012
68.18.	1,2 - Dicloreten	SM SR EN ISO 10301:2012
68.19.	Diclorometan	SM SR EN ISO 10301:2012
68.20.	Diclorvos	SM SR EN 12918:2012
68.21.	Diclor-Difenil-Triclorețan (DDT)	SM SR EN ISO 6468:2007
68.22.	Diuron	SM SR EN ISO 11369:2012
68.23.	Pesticide ciclodiene (aldrină, dieldrină, endrină și izodrină)	SM SR EN ISO 6468:2007
68.24.	Acid etilendiaminotetraacetic (EDTA)	SM SR EN ISO 16588:2012
68.25.	Endosulfan	SM SR EN ISO 6468:2007
68.26.	Etilbenzen	SM SR ISO 11423-2:2012
68.27.	Fluoranten	SM SR EN ISO 17993:2012
68.28.	Heptaclor	SM SR EN ISO 6468:2007
68.29.	Hexaclorobenzen	SM SR EN ISO 6468:2007
68.30.	Hexaclorbutadienă	SM SR EN ISO 10301:2012
68.31.	Hexaclorciclohexan	SM SR EN ISO 6468:2007
68.32.	Hexabromociclododecan	SM SR EN ISO 6468:2007
68.33.	Heptaclor și epoxidul de heptaclor	SM SR EN ISO 6468:2007
68.34.	Indeno (1,2,3-c, d)-piren	SM SR EN ISO 17993:2012
68.35.	Izoproturon	SM SR EN ISO 11369:2012
68.36.	Naftalină	SM SR EN ISO 15680:2012 SM SR EN ISO 17993:2012
68.37.	Nonilfenoli	SM SR EN ISO 18857 – 1:2012

68.38.	Octilfenoli	SM SR EN ISO 18857 – 1:2012
68.39.	Bifenil policlorid (PCB)	SM SR EN ISO 6468:2007
68.40.	Centaclorbenzen	SM SR EN ISO 6468:2007
68.41.	Pentaclorfenol	SM SR EN 12673:2012
68.42.	Simazin	SM SR EN ISO 10695:2012
68.43.	Terbutrin	SM SR EN ISO 10695:2012
68.44.	Tetracloretilenă	SM SR EN ISO 10301:2012
68.45.	Compuși tributilstanici (expr. ca Tributilstaniu - cation, TBT)	SM SR EN ISO 17353:2012
68.46.	Triclorbenzen	SM SR EN ISO 6468:2007
68.47.	Tricloretilenă	SM SR EN ISO 10301:2012
68.48.	Triclormetan	SM SR EN ISO 10301:2012
68.49.	Trifluralin	SM SR EN ISO 10695:2012

O metodă alternativă pentru un (parametru) poluant poate fi aplicată în cazul în care este demonstrată echivalența acesteia. Drept cerință minimă, o metodă de analiză este considerată ca fiind echivalentă cu metoda standard dacă limita sa de cantitate (LOQ) nu este mai mare decât LOQ a metodei standard, iar incertitudinea sa extinsă este mai mică decât incertitudinea extinsă a metodei standard.

IV. Asigurarea calității de monitorizare

Pentru automonitorizarea și monitorizarea externă se utilizează un sistem analitic de asigurare a calității, documentat de un manual de asigurare a calității conform standardelor naționale (cerințe generale pentru competența laboratoarelor de testare și etalonare și ghid de verificare a calității analitice pentru analizele chimice și fizico-chimice ale apei).

Respectarea permanentă a determinărilor prevăzute în manualul de asigurare a calității trebuie să fie documentată.

V. Frecvențe minime de automonitorizare

În cazul în care debitul maxim admisibil al apei uzate de deversare ($F_{d, \max}$) prevăzut în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei este mai mare de 50 m³/zi, măsurarea și înregistrarea debitului apelor uzate se efectuează în mod continuu.

Pentru un debit maxim admisibil al apei uzate de deversare ($F_{d, \max}$) prevăzut în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, măsurarea și înregistrarea se efectuează o dată pe zi, în perioadele de debit ridicat de ape uzate.

Măsurarea și înregistrarea pH-ului și a temperaturii se efectuează în mod continuu.

În funcție de debitul maxim admisibil al apei uzate de deversare ($F_{d, \max}$) prevăzut în autorizație, se aplică frecvențele minime pe an de auto-monitorizare prezentate în tabelul 14.

Tabelul 14

Parametrul (poluantul)	F_{d,max} nu mai mare de 100 m³/zi	F_{d,max} mai mare de 100 m³/zi dar nu mai mare de 1000 m³/zi	F_{d,max} mai mare de 1000 m³/zi
1. MSS _{TOT}	36	72	108
2. Alte metale decât nr.3	60	120	180
3. As, Cd, Hg, Ni, Pb, Se, Sr, Tl	120	180	240
4. Clor (liber și total), ClO ₂ , cianură (liberă și totală), fluorură, sulfură, sulfat și alte substanțe sau grupe de substanțe unice anorganice	60	120	180
5. NH ₄ – N, NO ₂ – N, NO ₃ -N	60 90(*)	120 180(*)	180 365(*)
6. TN _b , P _{tot} , CBO ₅	52	52	52
7. COT, CCO	90	180	365
8. AOX, indicele hidrocarburilor petroliere, POX, indicele de fenol, BTX(E), alte substanțe organice sau grupuri de substanțe, cu excepția celor prevăzute în anexa B 1 nr. 71	60	120	180
9. Substanțe sau grupuri de substanțe organice periculoase în conformitate cu anexa B 1 nr. 71	120	180	240
(*)	Frecvența pentru NH ₄ -N în cazul în care este aplicat un proces de tratare biologică.”		